

til Salonerne og Dagligstuerne i Familierne, og det er vistnok ogsaa i de allerfleste Tilfælde det heldigste for dem og Samfundet. Men naar Staten skal give Penge, skal det være til saadanne, af hvis Uddannelse større Kredse kunne vente sig et positivt Udbytte. Nu er det indlysende eller naturligt, at vedkommende selv maa samle noget sammen til en saadan større Uddannelse, og Statens Udgift dertil maa naturligvis være noget begrænset, men, som sagt, vi bør, forekommer det mig, stille langt større Fordringer i Retning af Kvalifikationer end dem, der tidligere ere stillede.

I Forbindelse dermed skal jeg nævne, at ihvorvel jeg har særlig Lejlighed til at blive bekendt med alle danske Forfattere eller i alt Fald største Delen af de Forfattere og Forfatterinder, vi have, er der dog een Lejlighed, ved hvilken jeg pludselig opdager, at der er Forfattere her i vort Land, som jeg ikke tidligere har kendt noget til, og saaledes gaar det vist mange, det er, naar Listen udkommer over dem, Kultusministeriet understøtter som Forfattere. Det er maaske heldigt, at vedkommendes Forfattervirksomhed indskrænker sig til Modtagelsen af denne Understøttelse, men det er ikke, forekommer det mig, en korrekt Anvendelse af Statens Penge. Jeg kan forstaa, at Ministeriet her kan være i stor Vanskelighed, idet der sikkert, som Systemet har udviklet sig, kommer en Masse Ansøgninger ind til Ministeriet, og de fleste have naturligvis mægtig Protektion fra alle Sider. Men imidlertid er det eneste rigtige, at man radikalt bryder af fra den hidtil brugte Fremgangsmaade for at komme over til det System, som jeg mener er det eneste rigtige, naar der er Tale om Statens Støtte. Staten maa kunne se Frugten af det Arbejde, den understøtter, og Staten har Ret til ved Hjælp af sit Ministerium at have Indseende med, at de Penge, den bevilger, anvendes paa en for Staten tjenlig Maade.

Efter at have gjort denne ærbødige Henstilling til den højtærede Minister skal jeg tillade mig at slutte.

Staining: Den højtærede Konseilspræsident omtalte ved den nye Regerings Tiltræden den Virksomhed, som skulde foregaa i Fremtiden, sagde bl. a., at vi nu maatte sagnе Parten med Lovgivningsarbejdet, og udtalte, at det vilde blive nødvendigt, at der baade fra Lovgivningsmagtens og fra Administrationens Side

viste den størst mulige Sparsommelighed. Denne Sparsommelighed skulde efter den højtærede Konseilspræsidents Mening særlig være fornøden under Hensyn til de daarlige Tider, hvori vi befinde os.

Nu kan jeg selvfølgelig godt være enig med den højtærede Konseilspræsident om, at en vel afpasset Sparsommelighed kan være paa sin Plads, naar denne Sparsommelighed da ikke udarter til gniøragtigheds Gerrighed. Men det forekommer mig, at det desvære paa nogle Omraader i vort Samfund hidtil har været Tilfældet, at der har været udvist ikke alene Sparsommelighed, men Gerrighed, og det paa Omraader, hvor der tiltrængtes nogen Støtte fra det offentlige Side. Det forekommer mig dernæst, at Samfundet burde indrette sine Sager saaledes, at Sparsommeligheden viste sig mindst i de daarlige Tider og mere i de saakaldte gode Tider. Thi til den Mængde Mennesker, der i særlig Grad lide under de daarlige Tider, burde der sikkert ofres netop i de daarlige Tider fra de offentlige Kasser, dels ved Hjælpsomhed og dels ved offentlige Foretagender i større Grad, end det er nødvendigt, naar Tiderne ere gode. Den Sparsommelighed, som skal anvendes, bør derfor anvendes paa en saadan Maade, at den ikke skader dem, der i Forvejen ere ramte haardest af de daarlige Tider; den bør anvendes paa en saadan Maade, at den bliver til Fordel for de ubemidlede, for dem, der lide under de daarlige Tidens Tryk.

Men desværre synes der efter den højtærede Konseilspræsidents Tale at dømme at være andre Maal, hvortil Sparsommeligheden sigter end det at afhjælpe de daarlige Tidens Tryk for de daarligst stillede i Samfundet. Det hedder nemlig i den højtærede Konseilspræsidents Tale, at vi skulde samle Kraft til de finansielt omfattende Foranstaltninger, der i Fremtiden forestaa, saavel paa Forsvarsvæsenets som paa den sociale Lovgivnings Omraade. Jeg beklager, at Sparsommelighedens Overskud skal anvendes paa den ene af de Maader, her er omtalt, at vi skulde spare for i Fremtiden at kunne anvende, hvad vi spare, paa de forestaaende omfattende Foranstaltninger paa Forsvarsvæsenets Omraade. Der burde ganske sikkert paa dette Omraade forestaa Besparelser i Stedet for omfattende nye Foranstaltninger. Og det burde der forestaa ogsaa i Henhold til, hvad den højtærede Konseilspræsident har udtalt tidligere som Medlem af dette Ting, som det ærede Medlem fra Æbeltoft. Jeg erindrер om den højtærede